

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo „Angelček“

Štev. 12.

V Ljubljani, dne 1. decembra 1904.

Leto XXXIV.

Proti domu.

Dramatična slika v proslavo Brezmadežne.

(Silvin Sardenko.)

OSEBE:

Marija.
Angelvarih.
Sv. Stanislav.

Sv. Cecilija.
Stanka.
Sreča in Radost, dve sestri.

Prvi prizor.

Stanka

(odeta s popotnim plaščem, v levi lilijo, nastopi na prizorišču, ki predstavlja gozd):

Kam sirota sem zašla?
Vidim . . . ah, na tuja tla!
Kjer nikomur nisem znana,
in nihče ni meni znan;
sestra moja gozdna tema,
in moj brat je gozd prostran.

Ko so mati v zadnji uri
dali svoj mi blagoslov:
„Z belo lilijo“, so rekli,
„pridi za menoj domov!“

Srčnorada prihitela,
mamka, jaz bi za teboj
z lilijo; a mnogi poti
križajo se pred menoj . . .

A nikogar ni, nikogar,
ki pokaže iz tujine
pot mi varno v srečne kraje
večne moje domovine . . .

(Se zagleda in zamisli v daljavo.)

Ti neskončno dobri Oče,
Rafaela daj siroti;
naj me vodi kot Tobija
po neznani daljni poti!

Drugi prizor.

Sreča

(v blesteči svilni obleki, v roki in laseh bujen sopek):

Zdrava bodi, golobica!
Slišala sem tožni klic,
jaz prijazno te popeljem
mimo trnja do cvetic.